הלכות תפלה סיבו

ל שם מ שור נכו' הזכיר יעלה ויכא בראשונה והזכיר (יג) בשנייה (כז) לריך לחזור ולהחפלל * אבל אם לא הזכיר בשתיהן או הזכיר היינה בראשונה ולא בשנייה אין זריך לחזור (כל פו חון ממה שכתב של ר"ח שתים): ד לשעה ולא התפלל שנחה בשבת מתפלל במו"ש (שתים של חול) כבדיל בראשונה (כח) ואינו מבריל (יד) בשניה ואם לא הבדיל בראשונה והבריל בשניה שניה של חול וראשונה (פו) (כמ) לא עלתה לו (ל) ואם הבדיל בשתיהן יאו לא א הבדיל בשתיהן יצא ביא שבת במנחה של שבת והתפלל י"ח ולא הזכיר של שבת מתפלל (לב) במוצאי שבת (פז) שתים ואינו מבדיל בשניה ויתפלל אותה (לג) בתורת נדבה ואינו צריך לחדש

שערי תשובה

במהרש"ח ודו"ק . וכנה"ג , בסי' חכ"ב כהב דחין חייב להחזיר ע"ש וכ"פ במהרש ח ודויק. זכנה ג בלו דעתיה דראשונה היחה לשם משלוחין כמו הפר"ח: (יג) בשניה. גלי דעתיה דראשונה היחה לשם משלוחין כמו בהבדלה דבשעיף שאח"ז. והיינו דוקא כשהמשלוחין בא מחתח מפלה שאינה של ר"ה אז איכא למימר כדלקתן גבי הבדלה דכיון דלא הזכיר יעלה ויכא בראשונה גלי דעתיה דללי ראשונה אדעהא הדשלוחין. אבל

(טו) לא עלתה לו . עבה"ע וכתב בר"ר בשם מחר"י בראגו כת"י בתשובה מי שהיה לריך לתשלושין במ"ש והתפלל שתים ולא הבדיל בשניהם ועשה קודה שהבדיל על הכום דקי"ל דלריך לחזור ולהתפלל עלתם לו תפלח התשלומין כיון דבשנה שהחפלל התשלומין שפיר הים פטור מחובת שעתה שהרי היה כום לפניו רק ע"י שטעם נתחייב ע"ש וכתב בבר"י דאף לסברת מהר"ש שהכיה הפר"ח דאם טעם בראשונה

אם סיה כ"ה ב' ימים ולא התפלל" מנחה ביום ראשון של ר"ח כשמחפלל בליל שנים של ר"ח שתי תפלוח אחת לחובה ואחת להשלומין אם לא הזכיר

משנה ברורה

ביאור הלכה הטעם ועיין כדה"ח שכתב דה"ם למי בנחחייב לסתפול שחים ביום רחשון שמתחילין הטעם ועיין דה"ח שכתב דה"ם לנו שנחחייב להחפלל שחים ביום ראשון שמתחילין לונתר על ומער [בייונ ששבת להחפלל מנהה בהיום שלפניו ולורץ להחפלל בערב שהים ולהזכיר בשניהם טו"מ] ולא הזכיר בראשום והזכיר בשניהם כל דינו הוא כמו שכחוב כאן שוד הכה שם דלם לה הזכיר בשים יקוור ויתשלל בחורת הדבה ויהנה אם חייב אני להחפלל החבל לא חדמי בשים וקוור ויתשלל בחורת הדבה המ"מ. זכמ"ב אני השב"ח בשורת מפי שבאיחי כמה וממה אחרונים ששוברים כהפכ"ח המ"ב . זכמ"ב בשיון וכו" בשנים דאין מקדשון החודש בלילה וכדלקמן בסי" תפ"ב . אד הבא"ם כל בו חוץ ממה שכחב בלילה בעום וכדלקמן בסי" תפ"ב . אד הבא"ם כל בו חוץ ממה שכחב במה בשנים בל רח שום כל מה אלא ססכל בו חסכל בו חוץ מהם בלחב המים של ה"א שבים ל"א שכחב בל בי חוץ מוכר דלכחהלה אינו מוצרי של הוא שכחב בכל בו מ"ב במוכה אות של הם בל בו מ"ב באל בו מ"ב באות הוא הוא הוא המים בל הוא מכחב בכל בו מ"ב ביא לות בכנו בכל בו מ"ב באל בו מ"ב בא לות בכנו בכל בו נו"ב מזכיר שנ רית בשנים והני ד' חיבות ברחשונה ונת ששים חו שתחוב כנג בו ע"ם היאו זכן איתה שם בד"מ לקשן בסימן תכ"ב בהעתקתו שם את דברי הכל בו זכן מוכה שם מדברי סד"מ ממה שהולק עליו שם וכ"ז הוא דוא כמ"ז בסימן זה -העתקתי מספר מאמר מדדכי וספר נהר שלום ולדינא אין נ"מ בכ"ז דהלכה כהרמ"א בזה וכמו שכתבתי בשם האחרונים בס"ק כ"ז בפ"ב : * או לא הבדיל בתייהן ילא . משום דקי"ל לקמן בסימן רל"ד דאם לא הנדיל אין מתזירין אותו:

שסוברים דאין נריך להזכיר בשניה של ר"ה. מי שלה התפלל ערבית בר"ת והתפלל שחרית שתים ולה הזכיר בשניה יעלה ויבה (מה) ה"ל לחזור ולהתפלל כיון דאפילו אם היה מתפלל בערבית גופא ושכח א"ל לחזור איכ לא יקיה חמיד החשלומין מאלו החפלל בזמנה וכן (מע) אם כעה ולא החפלל מנחה בר"ח ור"ח הוא שני ימים ומחפלל ערבית שחים והשניה הוא לתשלומין של מנחה אפילו לא הזכיר בה ר"ק ה"ל לחזור כיון דאפי בעיקר החפלה דערבית ה"ל לחזור בשכיל יעלה ויכה ק"ץ מה שהום בעיקר החפלה דערבית א"ז לחזור בשבינ יענה ויבא ק"ז מה שהום עלשיו לחשלומין: (בו) לריך לחצר. דבזה שלא הזכיר בראשונה גלי עלשיו לחזור בילה בילה הזכיר בראשונה גלי דעתו דנקבון בה לשם השלוחין של ער"ח דהוי הגל וכבר מפואר במחלה הסימן דאם הקדים החשלוחין לשל חוב דלא וכמו בהבדלה בסעיף שאחר זה ע"ב יחזיר ויתפלל אוחם החפילה והיימו דוקא כשהחשלוחין בא מחחתת השלם שאינו של ר"ה דכיון שלא הזכיר ישלה ויבא בראשונה בלישות ביל בראשונים של יום חול אבל אם היה ר"ה ארים ולא החפיל לחשל ערבים בין יום ולא החפיל בראשונה וים לאשון של ר"ח שאריך להתפלל ערבים שתים ולא החביר בראשונה וובא א"ל לחזור ולהתפלל דליכא ראים שתים ולא החביר בראשונה והחבור בשנה ל"ניד לחזור ל"חוד החברתה ל"ח החברת ל"חוד להחוד ל"חוד החברתה ל"חוד החברתה ל"חוד ל"ח

יות . משום דקיינ נקמן בסימן וליד דחם נת סימינ חון מתזירין חותו:

דבשביל תשלומין התפלל לחותה. עוד כתבו (נ) במתרונים דמה שכתב הרמ"א דחם ולא הדביר בראשונה והדביר לחזור ולהחפלל דליכא ראים

דבשביל השלומין התפלל לחותה. עוד כתבו (נ) במתרונים דמה שכתב הרמ"א דחם לא הזכיר בראשונה והזכיר בשים לחד משליב בשבת החדריד להיו להיובים ברבול היו בפתרונים במת בשניה לשלומי מובח שברים ברישל והול מובר בעם להיו במתוכים במת להיו במת שביל במת ושל ב"ח שחים: (בש) לא עלתה לו . דמיבעי ליה לתקדומי חובת שעתיה ברישל והוא והוא בילם דעתו שהתפלל הראשונין לכן לדיך לחזור ולהתפלל את להשלומין בל הדלה להיו במתשביה להשלומין ונה שסיפר ההבדלה היה במעות ושגב ולא נתכוין כלל היא לתזור (ל) ואם הבדיל וביל . ב"ז במתחל אבל אם היה בדעתו בפירוש הראשונה להשלומין ומה שסיפר ההבדלה היה במעות ושגב ולא מהביי לכן "לא האררין בשביל השכת הבדלה בתפלה הואל ויכול לאחרה בדרי לחור ולהתפלל היא להייך לחזור ולהתפלל היא בשם החו"מ שלם לו תפלה הששלותיון כיון שלם לה משלה וימול שביר היה בשור מתובה שעתה שכרי היה עם לפניו רק שעל ידי שעשם נתחייב : "(לב) במו"ש שחים . שבה משלה התשלומין שפיר היה פשור תחובת שעתה שכרי היה עם לפניו רק שעל היו שבת ובשישלים וומבלל שהיה להור בשביל זם ההם כבר היה בים להיו ללו לל התפלל כלל כיון שלא עשה כדין וע"ה הכריעו הפוסקים ביתוני להתפלל בתורה בדבה ול" להוב ביו אם להוש בלה בתורה בדבה ול" להוב ביו של הרוב במתות ל"ז המוב להוש ביו של הוב הושל להוב הול המשלל בתורה בהבה וו"ש אין מתפלל בתורה בהבה וו"ש אין מתפלל בתורה להם לאות בשבים להום להוב ומת המשלח לחם לחובה ותם לאות להשלח לחם לחובה ותם לאות המשלח לחם להוב ומת המשלח לחם לחובה ותם להום לתובה ותובה ותחם להום המשלח להיה הלאות בשבם כדלע לביון לאו היה להיה להיה להבדה וו"ש לא בחות במום לאת התפלל ביום בתור בתור המלח להבדל החבר ותובה ותחם להשלח לחם לחשלת שלחם להום לחם לחשלת המום להום המשלח להבדלה לחם במשלח לחם לחשלת המום להום להשלח לחם לחשלת המום להום להשלח לחם לחשלת במות המום להום המשלה במום להוב המום להום המשלח לחם במום להוב המום להום להמום להום המשלח במום להום המשלח במום להום המשלח להום להום להום להום להום להום להום בשלח להום במשלח המשלח במום להום להום להום להום להום להום להום המשלח שלחם בתחוב המשלח במום להום להום להום ל

לשלקר הצרן (מ) פר"ה ומיה דלה פמ"ה וכן הסכים הדס"ה אך מש"ה עי"ם: (מט פר"ה וב"ה: (נ) פ"ו ודה"ה: (מא) מ"ה ודה"ה והגר"ו וח"ה דלה כע"ו וה"ר:
(מה) פר"ה ומיה דלה פמ"ה וכן הסכים הדס"ה אך מש"ה: (נג) פמ"ג י
(מג) פמ"ג י

וכי מונ הה

وكرا ככ

מנ

79 מא

57 בין עם לחו

מו מו いていただけいいい 門のはいいのう